

Kasım Pıhtısı

– Nar-ı Çiçek · 22 Kasım 2013

Hangi günâhın bedelidir ki hasret, hangi hatanın telâfisi ölüm...

.. kırgınlığıma takas ettiğim
şaşkınlığımanın cevabını aradım silinmiş satırlarda
kırmızı çizginin üstünde kalan o son cümle
o son mısra vurdu beni
kiraz kokulu silgimle dertleştirdim
silindi geleceğim

özlemlerin şahını yaşatırken yokluğu
kayıtsız gülüşler eklendi çevremden sûretime
suya yazılmış âşk dediler
unut dediler
inanmadım sevmeye devam ettim

nefesinden doğan tınıyı özledim
kıvrılan o sıcak gülüşü dudaklarına
ve ben hâlen
beni sevdiği ezgili köşedeyim

vicdan şeridine bağladım zihnimdeki geçmişini
zıt anlamlı cümleler kurmadım ayrılığa
kabullendim geçici talimatları
hangi günâhımın bedeli bu dedim
bedeli berdele ekledim
sonu kader çıktı

inanmayacak kadar cahil misin dedi
al bakışlı mücrime
dudağındaki kırmızı kadar fahişeydi oysa hayat
al birini söv ötekine

bütün çirkinlikleri sevebilirdim
bütün güzellikleri de
o soğuk mezartaşını da sevdim mesela

sırf annem için şefkatlice
herkes kendi taşırmış odununu unutma
yanacağı cehennemine
gözlerimde üzüğü geçidi
dilimde başucu suskularım
bir sandık dolusu güven sakladım
ömrümü adadığım iklimlere

ben gönüllü değilim diyorum ağlamaya
istem dışı hep isyanlarım
pamuk ipliğine bağlanmasaydı eğer
eğer olmasaydı öyle
hayat diye karaladığım
sarılırdım ümitlerime

ki
tutsam ucundan kopacak
sussam öfkem kabarmak
yine uyanacağım cehennemimde ansızın
yanacağım kendim(l)e ...

heyhat
Kasım pıhtısı oldu damarlarımda hûşu
ö l beni ey hayat !

Kasım pıhtısı*